

INDĖNAI JONAVOJA
Humoreska

Labai kaitino saulė, ir nors kaktusai žydėjo tik ant palangės, jis ją pamatė. Ir visi pamatė. Ji vilkėjo sijoną be užpakalinės dalies, nes abiejuose pusrutuliuose buvo įverti galingi žiedai. Efektas buvo stulbinantis.

Jinai ją pamatė. Ir visi pamatė. Jam trūko trijų kairės kojos pirštų. Jie buvo prisiūti prie. . . , Nedrįstu sakyti, nes esu senamadė rašytoja. . .

Laikydama rankose brangiausią savo turtą- saulėgražų maišelį, ji priėjo prie jo. Sustojo ir paklausė:

- Kur tu radai tokį skalpų medžiotoją?
- Tibete.

Jis siektelėjo saulėgražų, spjaudėsi, kramtė, aiškino:

- Jeigu mūsų rajone yra Šveicarija, Venecija, Paryžius, kodėl negali būti Tibeto? Eikš, pasakysiu į ausytę.

Ji palenkė galvutę ir atkišo sunkiai sužalotą ausį, kurioje mirgėjo 35 variniai žiedai ir dar tiek nevarinių. Jis pasakė paslaptį ir pareikalavo ugninio vandens.

Nors labai kaitino saulė, ant palangės žydėjo kaktusai, jie patraukė į prerijas prie Neries. Jis tomahauku ėmė kirsti rūgštynes, ji- ieškoti pagalio užpakaliui paremti. Ugninis vanduo juos sušildė ir palei upę nuskardėjo jauni indėniški balsai.